

Ceyda Özçelik

- şiirler -

Yayın Tarihi:

29.05.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aslında Ben Çok Şey Anladım

yazmak rahatlamakmış , dilimin ucuna kadar gelen sözcükleri yutmak zorunda kaldığımda anladım

susmak; susamamakmış konuşmalara.
konuştuklarımı anlamadığını fark ettiğimde anladım.

sana sayfalarca mürekkep akıtmakmış boş yere çabalamak,
yazdıklarımı anlamadığını, anladığımda anladım.

ağlamak, gözden akan su değilmiş meğer.
insan, gözünden yaş gelmesé de ağlayabiliyormuş. içim kan ağlarken gözümünden yaş
akmadığında anladım.

seneler sadece takvimlerden ibaretmiş, unutmak için seneler gerekmezmiş, seni dün
gibi hatırladığımda anladım.

aslında ben çok şey anladım da, sana kendimi bir türlü anlatamadım. şimdi hoşça
kalınırsa bunca şeye rağmen, BIRAKTA BEN BUNU ANLAMAYAYIM.

Ceyda Özçelik

Ben Miyim

Söyle ben miyim seni böyle ağlatan
Yoksa beklentilerini karşılayamam mı seni hayal kırıklığına uğratan
Ben miyim geceleri aklından çıkmayan
Yoksa sana kazandırdığım güzel yarın dolu umutlar mı ?

Susma konuş! Ben miyim seni ruh gibi biri olup bırakan
Yoksa sen mi yenilgiye çabuk alışansın
Ben miyim geceyi sana sevdiren gündüzden seni nefret ettiren
Yoksa gerçeklerini artık güneşli sabahlarda yaşayamayan mısın sen

Söylesene kim kimi değiştirdi
Kim kimden ne aldı ne eksiltti ?
Ben mi yaralayıp bıraktım seni
Sen mi yaralarını saracak bir merhem arayışındaydın

Susacağın yerde konuşup neden konuşman gereken yerlerde sustun
Doğruları yanlış aksettirip yanlışlara doğruları aşıladın
Kaybolmadın mı sahteliğinde, gözlerine inmedi mi perde
Vicdan merteben de yetişemedi mi hiçliğinin zirvesine !

Ben aramıyorum suçlu, günahkar
Tekrar başa dönüp aynı sorunları yaşamak
İsterim ki sende yaşattığını yaşama, anla
Ben yine kıyamıyorum sana.

Ceyda Özçelik

Çocukluğumsun Sen

İlkokul yıllarımın, tebeşir kokulu hatırasıydın sen
Yağmur yağdığında ıslanmaktan korkmadığım
Çamura bile sevdalandığım masum çocukluğum
Şilgimi ortadan bölüp paylaştığım sevdamsın

Kalemimi çöp kutusunun yanında sohbetinle açıp bitirdiğim
Küstüğümüzde sana kek getirdiğim
Her soğuk havada bana montunu veren
Beni sevgisiyle ısıtan çocukluğumsun

Bir yırtık resmi sakladım yıllarca
Hani demiştin ya yıllar sonra kavuşunca
Birleştirelim bu resmi ve kalplerimizi
Eksik kaldı resmim, bulamadım seni

Beslenme çantamda ki en sevdiğim aromalı sütü hediye ettim sana
Sende en sevdiğin bilye koleksiyonunu verdin
Başka şehre gidiyoruz deyip sarıldın bana
Ağladım o gece, güneş doğmadı bana aylarca

Çocukluğumsun sen, en masum anlarım
Sorumluluğum olmadığı yıllarım
Dizimdeki kanayan yarasın sen
Merhem sen, sevgi sen..

Ceyda Özçelik

Elbet Vardı Benimde Umutlarım

Elbet ki vardı benimde umutlarım
Kaybolan yıllarıma ithaf ettiğim haykırışlarım
Elbet vardı benimde bir hayatım
Karışmış şu ortama binbirlerce türkölü ağıtım

Elbet vardı benimde kelimelere dökemediklerim
Susturulduğum an bile bağırarak konuşmalarım
Ama artık kalmadı benim bir yaşamda hatıralarım,
Ciğerim alev alırken köz yutmalarım

Elbet vardı benimde bu acımasız hayata yönelik planlarım
Vardı benimde haklarım
Yazdıklarım kadar yazamadıklarım
Dilime kilit vursalar bile anlattıklarım

Bitirdiler ruhun şahını gerçeklerde
Bitirdiler umutlarımı, serdiler teneşire
Sazım bile acılı çalmaya başladı bugünlerde
Ey kederim, sende şen olasın şu bilinmezliklere

Ceyda Özçelik

Eskitmeyin Dostlukları

Eskitmeyin dostlukları, vefasız olmayın iyiliklere
Ufacık şeyleri dert etmeyin içinize
Eğer varsa bir sorun, beraber çözün
Zamana bırakırsanız, zamanda size bırakır

Keyfinizi kaçırarak insanlar olmasın mesela hayatınızda
Siz varken başkasına ihtiyaç duymayın
Gereksiz kalabalıkları sokmayın yanınıza
Alçakgönüllü olun, değer bilin, dostluk bilin

Aile olun birbirinize, kaybetmeyin güzel hatıraları
Anılar biriktirin, resimlerinizde hep sırtın, herkese inat
Hayat çok kısa, dost kırgınlıklarını kaldıramaz bu dünya
Bir dost küstü mü arkadaşına, bir çiçek solar dalında.

Ceyda Özçelik

Eyvallah

Sana fazla cümle sarf etmiyorum artık.
Hepsi kanatlanıp uçuyor adeta.
Ben sana bir geçmiş bırakıyorum, İçinde yanan umutlarla..
Yolun düşerse oraya, uğra!
Eğer vicdanın rahatsa hala ;
O zaman koydum elimi vicdanıma,
BUNA DA EYVALLAH..!

Ceyda Özçelik

Gidişin bile şiir sevgilim

Gidişin bile bilmiyordu nereye gideceğini.
Hüzün vardı aklımızda, kalbimizde, yüreğimizde..
Şiir olmuştu ruhlar çalmıştı kapımızı.
Seni bulmam tesadüftü, bulduktan sonra kaybetmem, hata.

Seni o hırçın ruhlu çocukla sevmiştim ben, yediremedim ayrılığı kendime
Büyüyüp beslediğim umutlarımı serdim yoluna, gitme diye.
Nereye gideceğinden habersiz, ruh gibi bir akşamüstü
Gidişinin ardı arkası kesilmezdi, yüzümüzde kaldı matemi

Kolay olsaydı aşk olmazdı teması
Zor bulduğum hislere kolay bir elveda oldun sen. Hoşça kal..
Gidişin seni şiir beni şair etti sevdiğim.
Gözlerinde ölmek varken, kalemimle boğuldum ben.

Ceyda Özçelik

İşte Gidiyorum Artık Bu Şehirden

İşte gidiyorum kaçıyorum artık bu şehirden
Toprak kokusu yakıyor genzimi, alışamıyorum umutlarımın musalla taşından bana
seslenmesine
Gidiyorum işte ciğerlerimdeki yanığı söndüremeyen şu mazi sehirinizden
Gitmektir kolay olan diyenlere iki kelimedede benden, giden bırakıp gidiyor kalana acı kaç
dirhem ?

İşte gidiyorum artık bu şehirden
Yollarıma diken örtülü elbisem, susuyor içimdeki hayaller
Ağlamaklıyım diye konuşamıyorum ben,siz anlayın işte kopuyorum memleketten
Seherin kamaştıran rengi,içimin matemi, ateşe mi atıldı şimdi makberim ?

İşte gidiyorum artık bu şehirden
Hazin bir öykü kalır geriye benden, ağlasamda ne fayda unutulur adım sanım
beslediğim umutlarım
Hasrete iki kelime kala ağlanır teneşir taşında yaşadıklarım
Sonra sen yoluna ben diyarıma, hadi eyvallah!

Ceyda Özçelik

Kaçarsın kendinden

Savrulmuşluğun hissiyatı yakar günün manzum anını
Kaçarsın genzini yakan sızıdan
Şaklanırsın geceye düşmüş bin bir pare ıssız adadan
Özlersin kendini, kaybettiğin o yerdeki zamanda

Güneş vururken diyarlara saklanırsın, kaçarsın kendinden
Öyle de bir şanstır ki kendinden kaçtıkça kendine yakalanırsın
Ağladığında kendine sarılır, güldüğünde aynada yine kendine bakarsın
Parçalanır içi o an Anka'nın, hatırlar mucizeyi sabahın ayazında

Delil ararsan çoktur şairin mahlasında
Arşa yükselen Dilruba-i cevşenin boynunda
Ben oraya sen oraya
Zaman akar bakarsın dönmüşsün şaşkına

Kelimelerin düğümlendiği anda kaç buralardan
Hesap günü suskunluk istemez en yüce makam
Sen bil kendini şaşma doğrudan
Hata insana mahsus, sanma kendini günahkar

Ceyda Özçelik

Leyla İle Mecnun

Ben leyla, mecnununu aramayandan ama
Aşk'a vıcık vıcık yaklaşmadan somut birşeyler arama yolunda
Biraz komik biraz delicesine bir leyla
Mecnun ortalıkta yok, koşarcasına uzaklaşmış gaiba

Tuttum kırıvatından kaçmak yok haydi düğün masasına
Kunduralarını giymiş beyaz çoraplarıyla kaçmaya niyetli adeta
Ama öyle bir leyla varki burda sen nereye hey mecnun!
Zorlama beni giyerim bak bende babetlerimi

Şimdi ben gitmeye kalksam, sana bu yüzden atar yapsam
Triplensem kendi kendime birazda naz yapsam
Hangi ayakkabıyla kaçacağımı bilmem
En iyisi sen git halde hazırda babetlerim var kapıda

Adına mecnun denmiş ama leylasına hasreti yok
Adıma leyla denmiş ama ona olan bir aşkım yok
Adımıza leyla ile mecnun denmiş dillere destan bu aşka
Kimse şait olmadan binlerce yazılmış hikaye var ortalıkta

Hadi git sen yoluna mecnun
Bu gecede leyla kederli
Bir kadının elinden nasıl yazılır şiir defteri
Görsün cümle alem, kitaplarda aşık kadın resimleri..

Ceyda Özçelik

Sitemkar Umutlar

Ufuktan gözlerimi kamaştıran koskoca bir ışık vuruyor yüzüme
Kayboluyorum semanın en derin yerinde
Sustuklarımı konuşuyorum aydınlanmış gökyüzüyle
Yağan yağmura ithaf ediyorum en acıklı şarkıları

Savruluyor saçlarım sonbaharın rüzgarlarında
Ağlıyorum sessizce , gülüyorum sanıyor olsalarda
Bağırıyorum aslında sustuklarımı sessizlik anlasalarda
Herkes birşeyleri farklı düşünüyor olsada yaşıyorum acımı doruklarımda

Benden başka herkes mutlu geliyor
Yabancılar buna depresyon diyor

Artık baharın açtığı çiçekler, kırlarda gezen kelebekler
Artık uğurböceklerine dilekler dilemeler yok şiirlerimde
Hep bir sitem hep bir laf kalabalığı
Sizde görüyorsunuz işte

Biraz kelimelerle oyun içinde
İki saçmalama şuraya birkaç satır yazma
Köpeğimle acıklı konuşma
Sonra kapanış yine ezbere bir güne başlama

İşte benim hayatımda tozlu topraklı bu yolda, otostop çekerek hayatta kalma...

Ceyda Özçelik